

HONOROWI GOŚCIE

XLIII Sesji Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego

Toruń, 23 kwietnia 2018 r

Bernard Janecki ze Strzelna

Bernard Janecki urodził się 16 marca 1917 r. w Łąkiem w Gminie Strzelno, jako syn Franciszki i Antoniego, miał jeszcze trzech starszych braci. W Łąkiem ukończył szkołę podstawową, a w Mogilnie szkołę zawodową w zawodzie stolarza. Jako młody chłopak służył w 18. Pułku Ułanów Pomorskich w Grudziądzu. W 1936 roku w Strzelnie ożenił się z Elżbietą Kocinkowską, z którą wychował sześcioro dzieci. Przez 25 lat pracował jako kierowca w Kolumnie Transportu Sanitarnego w Mogilnie i w Pogotowiu Ratunkowym w Strzelnie. Później rozpoczął pracę w strzeleńskim Liceum Ogólnokształcącym, gdzie był konserwatorem. Z racji wyuczonego zawodu zajmował się przede wszystkim stolarką. Do dzisiaj w gabinecie chemicznym wisi wykonana przez niego tablica.

Jadwiga Łosiakowska z Aleksandrowa Kujawskiego

Jadwiga Barbara Łosiakowska urodziła się 4 października 1916 roku w Służewie w powiecie aleksandrowskim. Tam poznała swojego męża Hilarego (ślub w 1936 r.), z którym w 1946 roku przeprowadzili się do Aleksandrowa Kujawskiego, gdzie pani Jadwiga mieszka do tej pory. Mąż prowadził zakład krawiecki, pani Jadwiga zajmowała się prowadzeniem domu oraz wychowaniem piątki dzieci. Dochowała się czworo wnuków i ośmiu prawnucząt.

Helena Mariańska z Grębocina (gmina Lubicz)

Helena Mariańska urodziła się 31 marca 1917 roku w CzernikóWKu w powiecie toruńskim. W 1936 roku wyszła za mąż. Z mężem wychowała piątkę dzieci. Po wojnie małżeństwo ciężko pracowało, prowadząc gospodarstwo rolne. Pani Helena jest wyjątkowo dobrym i spokojnym człowiekiem, który nie stroni od pomocy potrzebującym. Pod swój dach przyjęła rodzinę pozostającą bez dachu nad głową.

Kazimiera Piotrowicz z Zawał (gmina Obrowo)

Kazimiera Piotrowicz urodziła się 28 grudnia 1918 roku we wsi Zawały w powiecie toruńskim i w tym roku będzie obchodzić swoje setne urodziny. Przez całe swoje życie, prowadząc gospodarstwo, mieszkała w rodzinnej miejscowości, tam też poznała swojego męża, z którym wychowała piątkę dzieci. Doczekała się 10 wnuków i 12 prawnuków. Nie jest pierwszą długowieczną osobą w swojej rodzinie. Jej matka dożyła wieku 106 lat.

Jan Sobolewski z Wąbrzeźna

Jan Sobolewski urodził się 11 września 1915 roku w Radzynie Chełmińskim. Tam skończył szkołę podstawową, a w pobliskim Grudziądzu Seminarium Nauczycielskie. Ochotniczo odbył służbę wojskową, z której przeniesiony został do rezerwy w stopniu plutonowego. W sierpniu 1939 roku już w stopniu podporucznika, zameldował się w dowództwie 27 Dywizji Piechoty w Kownie, gdzie został adiutantem dowódcy 50 Pułku Piechoty. Brał udział w walkach nad Bzurą, gdzie został ranny i dostał się do niewoli. Jako jeniec wojenny przebywał w oflagu w miejscowości Murnau na

południu Alp. W 1946 roku wrócił do ojczyzny, gdzie we wrześniu został nauczycielem matematyki w Zespole Szkół Zawodowych w Wąbrzeźnie i z tą placówką związał swoje życie zawodowe. Od 1963 roku do czasu przejścia na emeryturę w 1975 roku był dyrektorem szkoły. Przez wiele lat działał w Związku Nauczycielstwa Polskiego, w Związku Kombatanów RP i Byłych Więźniów Politycznych. W 2014 roku ukazała się książka pana Jana „Zawiłe drogi życiowe”. Opisuje w niej siebie – żołnierza, jeńca wojennego, pedagoga.

Marta Sypniewska z Janowca Wielkopolskiego

Marta Sypniewska urodziła się 23 grudnia 1916 roku w Janowcu Wielkopolskim, w którym mieszka przez całe życie. Za mąż wyszła w 1943 roku, razem z mężem, który pracował w zakładach mięsnych, wychowała trójkę synów. W wolnym czasie szczególnie lubiła wykonywać ubrania na drutach.

Władysława Szajbe z Inowrocławia

Władysława Szajbe urodziła się 15 sierpnia 1916 r. w Czarnkowie w województwie wielkopolskim. Miała pięć siostr i brata. W czasie okupacji wyszła za mąż za Pawła Szajbe, kolejarza, którego wcześniej poznała w Krotoszynie, kolejnym miejscu zamieszkania rodziny. Jej wybranek w tym mieście odbywał służbę wojskową. Pani Władysława wraz z mężem wychowała pięcioro dzieci. Mieszka w Inowrocławiu z synem Markiem, emerytowanym kolejarzem. Doczekała się 13 wnuków i 16 prawnuków oraz pięciu praprawnuków.

Helena Zaranek z Dąbrowy Biskupiej

Helena Zaranek urodziła się 23 marca 1912 roku w Sierosławicach w województwie świętokrzyskim. Mieszkała tam aż do wojny. W 1940 roku trafiła na roboty do Niemiec. Pracowała niedaleko Hamburga. Tam poznała swojego przyszłego męża Szczepana. Ślub wzięli zaraz po zakończeniu wojny, jeszcze w Niemczech, w obozie przejściowym. Przez większość życia mieszkała we wsi Konary w Gminie Dąbrowa Biskupia, gdzie wspólnie z mężem wybudowała dom. Mąż pracował w cukrowni, a pani Helena w gospodarstwie. Działała w Kole Gospodyń Wiejskich, robiła stroiki, wyszywała. Po śmierci męża przeprowadziła się do Kruszwicy. Mieszka u swojej córki Marii. Ma wnuczkę Alicję i prawnuczka Kacpra.

Seweryna Żwańska z Torunia

Seweryna Żwańska urodziła się 5 maja 1915 roku w Ostrowie Kościelnym w województwie wielkopolskim jako 11-te dziecko w rodzinie rolnika Ludwika i jego żony Teodozji Szymańskich. W 1933 roku pani Seweryna zamieszkała w Toruniu u jednego z braci – Edmunda Szymańskiego i podjęła pracę w jego sklepie. W roku 1936 wyszła za mąż za podoficera Wojska Polskiego – Adolfa Żwańskiego, a rok później urodziła córkę Bogusławę. Losy wojenne, jako żony żołnierza osadzonego w obozie jenieckim, zmuszały ją do ukrywania się, tułaczek i ciągłych zmian miejsc pobytu. Po wojnie wraz z mężem, który powrócił z niewoli, zamieszkała w Toruniu przy ul. Legionów, a później przy ul. Łyskowskiego. Obecnie rodzina pani Seweryny to dwie córki, troje wnuków i sześćcioro prawnuków. Jej pasją przez całe życie było projektowanie i szycie ubrań. Przez lata działała w Stowarzyszeniu Rodzin Wojskowych.

Opracowanie: Biuro Prasowe Urzędu Marszałkowskiego,

Kwiecień 2018 r.